

απιστία

απιστία, η, ουσ. [<αρχ. άπιστία], η απιστία· η παράβαση της συζυγικής πίστης, η μοιχεία: «του στοίχισε πολύ ακριβά η απιστία της γυναίκας του». (Λαϊκό τραγούδι: *μα η γυναίκα σαν την Εύα την **απιστία** έχει στη φλέβα*)·

- *κάνει απιστίες*, (και για τα δυο φύλα) παραβαίνει τη συζυγική του πίστη, γίνεται μοιχός: «δεν τη νοιάζει που ο άντρας της πηγαίνει με άλλες γυναίκες, γιατί κι αυτή κάθε τόσο κάνει απιστίες»·

- *μας κάνει απιστίες*, έπαψε να έρχεται στην παρέα μας όπως ερχόταν, γιατί βρήκε άλλη παρέα: «απ' τη μέρα που πήρε το πτυχίο του δικηγόρου, έμπλεξε με τους δικηγόρους και μας κάνει απιστίες»·

- *μου κάνει απιστίες*, έπαψε να είναι πελάτης στο κατάστημά μου όπως ήταν παλιά, γιατί άρχισε να ψωνίζει και από άλλο κατάστημα: «απ' τη μέρα που άνοιξε το σούπερ μάρκετ στη γειτονιά μας, άρχισε να μου κάνει απιστίες ο φίλος σου»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας